Τὰ ἀποστελλόμενα πεζογραφήματα ὡς καὶ αἱ μεταφράσεις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνουν τὴν σελίδα τοῦ περιοδικοῦ.

Νικολ. Κρεμμύδας, Ἐνταῦθα. Δυστυχῶς ὁ «Καπετὰν Βρυκόλακας» τελειώνει. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὰ γοῦστα σας δὲν συμφωνοῦν μὲ τὰ γοῦστα ὅλου τοῦ ἄλλου ἀναγνωστικοῦ μας κοινοῦ τὸ ὁποῖο δὲν βλέπει τὴν ὥρα πότε νὰ πάρῃ τὸ «Μπουκέτο» καὶ νὰ τ' ἀνοίξῃ νὰ διαβάσῃ πρῶτα πρῶτα τὸν «Καπετὰν Βρυκόλακα!» Κ' ἐξ ἄλλου, τί θέλατε νὰ κάνουμε; Νὰ περικόψουμε τὸ πρωτότυπο; Ὄχι, αὐτὰ δὲν γίνονται. Ν. Κράλλην, Ἐνταῦθα. Τὸ λάθος ἦτο ἀσήμαντο ὥστε νὰ μὴ χρῄζει ἐπινοητῶσεως. Ἀναμένομεν εὐχαρίστως μεταφράσεις σας. Ι. Κωνσταντινίδην, Γλυφάδαν. Διαψεύδομεν ἐκ νέου τὴν ἐκ Λουτρακίου ἀνταπόκρισιν καθ' ἣν παραθεριζετε εἰς Λουτράκιον ἐνῷ μένετε εἰς Γλυφάδα. Τώρα πῶς ὁ ἐκ Λουτρακίου κοσμικογράφος σας εἶδε ἐκεῖ καὶ μάλιστα χορεύοντα μας εἶνε ἄγνωστον. Πιθανὸν νὰ σας εἶδε στ' ὄνειρό του. Γ. Φωτομάραν, Χαλάνδρι. Τὸ ποιηματάκι σας πολὺ κοινόν. Ἀλ. Π. Πιτσιρώνην, Θεσσαλονίκην. Τὸ ποιηματάκι σας ἄνευ τριδράχμου καὶ συνεπῶς... Στέλλιον Τουλῆν. Οἱ φράσεις τοῦ διηγήματός σας σχοινοτενεῖς σὰν μακαρόνια, σὲ τρόπο ποὺ τὸ καθιστοῦν ἀδιάβαστο. Μεταχειρίζεστε στὸ ἕξῆς σύντομη φράση ποὺ εἶνε πιὸ κομψὴ καὶ πιὸ συνηθισμένη. Τάκην Μαυροκέφαλον, Θήβας. Καὶ σὲ σας συμβαίνει τὸ ἴδιο, ὅτι καὶ μὲ τὸν προηγούμενον συνεργάτην μας. Ἐπιπροσθέτως δὲν ἤξερε νὰ μεταχειρισθῆτε καλὰ τὰ σημεῖα στίξεως. Νίκον Καζέλλην, Φλῶριναν. Σας εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὴν προσφοράν σας, ἀλλὰ δυστυχῶς ὅλα τὰ προσφερόμενα βιβλία, ὡς νεώτερα, τὰ ἔχομεν. Ἂν ἡ μετάφρασις τῶν «Ἀθλίων» εἶνε ἔκδοσις Βέννης, παλαιά, δυναμεθα νὰ τὴν ἀγοράσωμεν. Γ. Φέρην, Κοιμοτινήν. Ἀπεσταλῆ. Νίκον Νικολόπουλον, Μέγαρα. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ γιὰ τοὺς κολακευτικοὺς σας στίχους. Ὁ «Ῥμβασμὸς» ἄτεχνος καὶ κοινός. Ἀλ. Φακίνον, Ἀμαρούσιον. Ὁ διαγωνισμὸς σας γνωστός. Μ' «γνῶμαι περὶ γυναικῶν» γνωσταί. Γιῶργον Κ. Ἐπρόκειτο περὶ λάθους, διὰ τὸ ὁποῖον ἀπαντήσαμεν σχετικῶς καὶ εἰς ἄλλον ἀναγνώστην μας εἰς προηγούμενον φυλλον. Το ποίημα σας δὲν στερεῖται τέχνης, ἀλλά, δυστυχῶς, δὲν λέει τίποτε τὸ ἐξαιρετικό. Τὸ ἀνέκδοτο γνωστό. Α. Βλαχόπουλον, Χαμουσαρκλή. Αὐτὸ ποὺ μᾶς στέλλετε εἶνε κοινωνικὸν καὶ μόνον ἐπὶ πληρωμῇ θὰ ἐδημοσιεύετο. Ἀμαρυλλίδα. Το διήγημά σας ἔχει κάποια χάρι ἀλλὰ καὶ πολλὲς ἀσυντάξιες ὅπως: «Ἐπαθωσένη στὴν πολυθρόνα μου, μπσίνει ὁ ἀνοιξιάτικος ἥλιος», κλπ. κλπ Ὄλγα Ρούσου, Ἐνταῦθα. Το ποίημά σας ἐν τῷ συνόλῳ καλό. Δειχνει ὅτι ἔχετε ταλέντο ποὺ θὰ ἐξαλιχθῇ πολὺ καλὰ ἂν φροντίσετε καὶ μορφωθῆτε. Ὁπωσδήποτε δημοσιεύουμε ἐδῶ τὰ δύο τελευταῖα τετράστιχά του ποὺ εἶνε καὶ τὰ καλλίτερα.

Σ' ἀγάπησα ὅσο καμιὰ δὲν ἔχει ἀγαπήσει,
Κι' ὅταν σὲ ξένα γύριζα μέρη ἀλαργινά,
Μές' στὴ βοή, μές' στὴ χαρά, στοῦ κόσμου τὸ μεθύσι,
Μονάχα ἐσένα ἔβλεπα μπροστά μοῦ ἀληθινά.

Μὰ ἡ Μοῖρα κλώθει στὸ ἐργαλειό, κι' ὅλο στρυφογυρίζει
Τὴν καλαμένια ἀνέμη της, ἀμείλικτη, στραβή,
Καὶ μὲ τὸ κοκκαλιάρικο χέρι της ξετυλίζει
Τοῦ κάθε ἀνθρώπου π' ἔρχεται στὸν κόσμο τὴ ζωή.

Ἐωσφόρον, Γύθειον. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Δυστυχῶς τὰ φύλλα δὲν μας χρειάζονται.

Γ. Καζάζην, Ἐνταῦθα. Τὰ ποιήματά σας ὄχι ἐπιτυχῆ. Ἐντελῶς πρωτόλεια. Διαφέρει κάπως τὸ «Σὰν Σήμερα». Γι' αὐτὸ ἀσχοληθῆτε μαλλον μὲ τὴν ἐλαφρὰ καὶ φιλοπαίγμονα αὐτὴν ποίησιν. Ἔρρ. Φρατζεσκάκην, Χανιά. Σας γράψαμε ἡδη τὴν ἀλήθεια. Ἂν τὸ νέο ποὺ θὰ στείλατε θἆναι καλὸ θὰ ἐγκριθῆ. Ἂν ὄχι θὰ σας ποῦμε τὰ λάθη του. Γιουλίαν Κάρλην. Τὸ πρῶτο σονέτο σας ὄχι καλό. Θισιάζετε τὰς ἐννοίας χάριν τῆς ὁμοιοκαταληξίας. Τὸ δεύτερο, τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Σεχεραζάτα», ἀρκετὰ καλὸ καὶ δημοσιεύεται ἐδῶ:

Στὸ τούρκικο σοφᾶ, κάθεται ἡ σκλάβα
μὲ διάφανο στὸ σῶμα της τουλπανι
στὴ μέση, μὲ φανταχερὸ γιορτάνι,
καὶ λάμπουνε τὰ μάτια της, τὰ μπλάβα.

Σιμὰ της ὁ Σουλτᾶνος λέγει: «Τράβα
τὴν ἱστορία σὲ μάκρος...» καὶ τῆς πιάνει
τὰ δροσερά της μπράτσα, καὶ στεφάνι
τὰ δένει στὸ λαμπό του... Κρύφια λίβα

Πυρόλαμπη στὰ σωθικά του καίει
κ' ἔτσι γυρνᾶ, κ' ἔτσι αγιὰ τῆς λέει:
«Ὦχ! τὸ στερνό σου νάβρης παραμύθι..»

«Θὰ μὲ σκοτώσης; Ἄρχοντα τὰ νιάτα
λυπήσου!..» Τὴν τραβᾶ ἐκεινὸς στὰ στήθη
«Σουλτάνα, θὰ γεγῆς Σεχεραζάτα!...»

Λ. Γραμματικόν. Σέριφον. Ἡ μετάφρασίς σας πολὺ καλὴ καὶ δημοσιεύεται εἰς τὴν στήλην τῶν μεταφράσεων. Μ. Παπαντέου, Ἐνταῦθα. Νὰ διαμελισωμεν τὸν συγγραφέα; Ἔχετε τὴν ἀπανθρωπίαν αὐτήν; Ὁπωσδήποτε τελειωνει σὲ μερικὰ φύλλα καὶ θὰ ἡσυχάσετε. Ἑτοιμάζουμε μάλιστα κάτι πολὺ-πολὺ ἐνδιαφέρον ἐπίσης. Διαγωνισμοὶ θὰ ξαναδημοσιευθοῦν. Περιμένουμε εἰδικὰ περιοδικὰ ἐξ Εὐρωπης, τὰ ὁποῖα θὰ τὰ ἐχουμε ἐντὸς ὀλίγου. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Γιάννην Κουτσουλίδην. — Ἐφάρμοσε πολὺ καλά, φυσικότατα. Διαλέξτε ὅμως κανένα θέμα πλέον καλὸ καὶ φροντίστε νὰ εἶσθε πιὸ σύντομος. Ν. Τζαβέλλαν, Ναύπακτον.—Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Εἶνε ὅμως πολὺ κουραστικὸν διὰ σημειρινοὺς ἀναγνώστας. Θὰ σας εἴπεσθε ἐν τούτοις ὑπόχρεοι ἂν μας ἐστέλνατε τὴν ἰδίαν ἐφημερίδα νὰ σταχυολογήσωμεν ἐξ αὐτῆς διάφορα περίεργα. Θὰ δημοσιευθοῦν μὲ τὸ ὄνομά σας ὡς προερχόμενα, φυσικά, ἐξ ἡμῶν. Εὐχαριστοῦμεν. Χ. Σταματίου. —Τὰ ποιήματά σας ἐντελῶς ἀνεπιτυχῆ. Ἐκεῖνο μάλιστα τὸ τελευταῖο τετράστιχο,

Στὴν ἔρημο θὰ πάγω
Μὲ τὰ θεριὰ νὰ ζήσω
Χόρτα τῆς γῆς νὰ φάγω
Γιὰ νὰ σ' ἀλησμονήσω

εἶνε ἐξωφρενικόν. Νομίζετε πῶς λησμονᾶει κανὲς τὸν ἔρωτα... τρώγοντας χόρτα, ἀσκοντας, δηλαδή, ὅπως τὰ γιδοπρόβατα; Διαβάστε λοιπὸν πρὶν ξαναγράψετε Καὶ γράψτε μας ποία ἡ πατρίς σας; Γιατί φέρετε τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον φίλου καὶ συναδέλφου μας.

Ἀντωνον Σταθακόπουλον, Πάτρας. Τὸ «Μηδὲν» καὶ τὸ «Πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα» ἂν καὶ μεταφρασμένα πολὺ καλά, ἔστω καὶ εἰς καθαρεύουσαν, δὲν εἶνε ἀριστουργήματα ὅπως τὰ χαρακτηρίζετε. Πρόκειται περὶ κοινοτάτων ποιημάτων, παρόμοια τῶν ὁποίων ἔγραφαν διάφοροι ἕλληνες στιχοπλόκοι πρὸ 60 ἐτῶν. Ἐπειδὴ ὅμως μεταφράζετε καλά, στέλτε μας τίποτε ἄλλο, ἀλλ' εἰς τὴν δημοτικήν. Λ. Μαυράκην, Ἐνταῦθα. Το διήγημά σας δὲν εἶνε καλό, τὸ ποίημά σας δὲ δὲν εἶνε δικό σας, εἶνε ἀντιγραφή, διότι δὲν εἶνε δυνατὸ ἑνὸς μεταχειρίζεστε τόσο ἀτζαμίστικα τὸν ζεῦξ λόγο, νὰ ἐχετε τέτοια μαστρία στὸ στίχο. Ἐπαινοῦμεν ὅτι τὸ ποίημα εἶνε τοῦ Πολέμου, μέχρις ὅτου μας ἀποδείξετε τὸ ἐναντίον. Ἀριστ. Ν. Μαυρίδην, Ἐνταῦθα. Το σονέττο σας δὲν εἶνε καὶ τόσο κακό, χωρὶς ὅμως νὰ εἶνε καὶ καλὸ γιὰ δημοσιευσιν καὶ ἀκόμη περισσότερο γιὰ νὰ συμπεριληφθῆ σὲ ποιητικὴ συλλογή. Ὑπάρχουν καὶ μερικὲς ἀκατανοησίες καθὼς καὶ ὀλίγοι ἀνόλατοι ρωμαντισμοὶ εἰς αὐτό. Ἀλεκ. Μηλολιδάκην, Ἡράκλειον. Δὲ σας φανταζόμαστε τόσο μικρό, καὶ γι' αὐτὸ σας κάναμε κάτι τῆς ὑποδείξεις. Ἐξακολουθήσατε τὸ δρόμο σας, διαβάζοντας καὶ μορφωνόμενος καὶ μὲ τὸ ταλέντο ποὺ ἔχετε θὰ ἐξαλιχθῆτε πολὺ καλὰ μιὰ μερα, ὄχι καὶ πολὺ μακρυνή. Το γράμμα σας ὡραῖο καὶ συγκινητικό. Μιμ. Ζάχ. Μιτυλήνην. Το ποίημά σας ὡς πρωτόλειον καλό. Ὀρέστην Πιπιλιαγκόπουλον, Θεσ)νίκην. Ὁ «Ἀνθρωπος μὲ τὴ διπλὴ ζωὴ» ἀπεστάλη. Ἀγγελον Μετρηνόν. Το ποίημα εἶχε πολλὲς λέξεις τὶς ὁποῖες ἀσφαλῶς τὶς ἐφτιάξετε ἐσεῖς, ὅπως σουλτάνι νεγρο, κλπ. Τὶς ἀκούσατε σεῖς ποτὲ σας αὐτὲς τὶς λέξεις; Γεώργ. Χελιωτην, Βραχάτι. Ἂν ἔχετε βιβλία ἐκτὸς τῶν διδακτικῶν μας στέλλετε ἕναν κατάλογο σημειώνοντες ἀπέναντι ἑκάστου βιβλίου καὶ τὴν τιμήν. Ι. Π. Ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ Μπωντελαίρ ποὺ μας στείλατε, καλλίτερα ἔχετε μεταφράσει τὸν «Χαρουμενο νεκρό», ὁ ὁποῖος δημοσιεύεται στὴ στήλη τῶν Ξένων Ποιητῶν. Γαλλικὰ διηγήματα μπορεῖτε νὰ βρῆτε ἕνα σωρό, ἀπευθυνόμενος εἰς τὰ ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖα. Γ. Βασιλείου. Τὸ «ναυάγιον τῆς Νορμανδίας» τοῦ Hugo ἔχει μεταφρασθεῖ. Ι. Τζαβάραν, Βύλλα. Ἡ ποῖζα σας καλογραμμένη, μὰ χωρὶς τίποτε τὸ ἐξαιρετικό. Γι' αὐτὸ τὸ εἶδος τοῦ λόγου τἀχουμε πιὰ τόσες φορές. Π. Μ. Α. Ἐλίκην. Καὶ σὲ σας τὰ ἴδια ἀπαντῶμεν. Ἐμμ. Σουλταγάκη, Πορ—Σάϊτ. Το ποίημα τοῦ Στικέττι πολὺ ξηρὰ μεταφρασμένο. Πληγωμένο Πουλί, Μεσσήνη. Τὸ ψευδώνυμον σας ἐνκαιρίθη. Το ποίημα σας ἔχει μερικὲς στιχουργικὲς ἀτέλειες. Ι. Γεράσην. Ἡ μετάφρασίς σας δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν καθόσον εἶνε γραμμένη κ' ἀπὸ τὰ δύο μέρη τῆς κόλλας καὶ συνεπῶς δὲ μπορεῖ νὰ στοιχειοθετηθῆ. Β. Μονάτσον, Τρίκαλα (Κορινθίας). Ὁ «Τάφος τῶν ἐλεφάντων» θὰ χρησιμοποιηθῆ ἐν καιρῷ. Κρυανάλατον. Δυστυχῶς δὲ βρισκόμαστε στὴν εὐχάριστη θέση νὰ σᾶς φανοῦμε χρήσιμοι.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΑΣΒΕΣΤΟΧΩΡΙΟΝ.—Ἐξαιρετικὴ κίνησις κάθε Σάββατον σοὺς περιπάτους καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐξοχικὰ κέντρα. Διακρίνομεν πολλὰ χαριτωμένα γρούπ. Τὰς δίδας Καίτη Χ'' Παρασκευά, Ἄννα καὶ Μαρίκα Μαργαρίτου, Ἕλλην Δάνου, Ἄφρω Χατζηανδρέου, Ἀλυμήνη καὶ Κοῦλα Πλάτου κλπ. Ἄφρω καὶ Θάλεια Κεσίσογλου, Κικὴ Ἠλιάδου, Δόλα Κεσίσογλου, κλπ.

Ἔρρικος

ΕΔΕΣΣΑ.—Ἡ κίνησις τῆς πόλεώς μας ἐφέτος εἶνε ζωηροτάτη. Δὲν περιορίζεται μάλιστα εἰς τὴν Ἔδεσσαν ἀλλὰ φθάνει καὶ μέχρι τῶν ἀπεμονωμένων ἀλλὰ μαγευτικῶν χωριῶν μας.

Μεταξὺ τῶν εἰς αὐτὰ παραθεριζόντων οἰκογενειῶν διακρίνουμε τὴν κ. Σιβένα ὀδοντοϊατροῦ καὶ Τοπικοῦ Ἐφόρου προσκόπων, τοῦ κ. Ἰωαννίδου Διευθυντοῦ τοῦ οἰκοτροφείου Πέλλης, τοῦ κ. Ταυρίδη καθηγητοῦ, τοῦ κ. Φίστα ἀρχηγοῦ κ. ἄ.

Στὴν καλὴ αὐτὴ συντροφιὰ ποὺ ποτὲ δὲν λείπει τὸ γέλοιο καὶ τὸ γλέντι, προσετέθησαν καὶ οἱ ἐκ Θεσ)νίκης ἐλθόντες τριὰ λίγες ἡμέρες κ. κ. Πανταζίδης Ἔφορος Μακεδονίας, Χατζηκωνσταντίνου, Χριτόπουλος, Μ. Κεχαγιάς, Ἰ. Ἀθανασίου καὶ Ν. Ἀβραμίδης, ἀρχηγοὶ προσκόπων.

Ἄριστος Δρόσος

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ, *(Ἀττικῆς).*—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐδόθη χορὸς ὑπὲρ τῆς βιβλιοθήκης Ἀσπροπύργου εἰς τὴν ἔπαυλην τοῦ κ. Γ. Φυλακτοῦ· ὁ χορὸς διεξήχθη ὑπὸ τοὺς ἤχους Τζὰζ Μπάντ διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ μουσικοῦ κ. Γεωρ. Ὀστᾶ.

Διεκρίθησαν εἰς τὸν χορὸν αὐτὸν οἱ χαριτωμέναι δίδες Μπελέση, Στιφναῖου, Σαλιάρη, Κώστα, Λιάπου, ὡς καὶ οἱ κ. κ. Μουζάκης Φυλακτός, Τσίκλος, Καλλέργης, Παπαδημητρίου, Χατζῆς, Μαυράκης, Κ. Τσουρέλης Εὐθυμίου κ.ἄ. Ἀσπορπύργις

ΒΑΒΔΟΣ, *(Θεσ)νίκης).*—Τὸ δροσόλουστο χωριό μας συνεκέντρωσεν ἐφέτος ἐκλεκτὸν κόσμον παραθεριζόντων. Ἰδρύθη μάλιστα ἐνταῦθα καὶ ὅμιλος παραθεριζόντων, οἱ ὁποῖοι γλεντοῦν καθημερινῶς σὲ διάφορες τοποθεσίες. Προχθὲς δόθηκε καὶ ἑσπερὶς εἰς τὸ σχολεῖο. Εἰς τὰς 10 ἤρχισεν ἡ ἑορτή. Εἰς τὴν εἴσοδον ἐφορολογοῦσαν μὲ ὡραῖα ἀγριολούλουδα αἱ δί)δες Ἀντωνιάδου, Ἐλ. Νεράντζη καὶ οἱ κ. κ. Μπάλιος καὶ Χ. Μαμμουνάς. Ἡ ὀρχήστρα ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὸν κ. Γρ. Μπάλιον κιθάρα, Ἀλεξ. Μπάλον βιολί, Ν. Παπαδόπουλον βιολί, Καίτη Γουσίδου κιθάρα καὶ Παιωνίδου μαντολίνο. Εἰς τὸν Καλαματιανὸν ἔσυραν ὁ κ. Παπαϊωάννου, πρόεδρος τοῦ ὁμίλου καὶ ἡ Δὶς Ὄλγα Εἰρηνοπούλου μὲ πολλὴ χάρη καὶ λεβεντιά. Ἐπηκολούθησαν καὶ εὐρωπαϊκοὶ χοροὶ καὶ διεκρίθησαν οἱ δ)δες Λίτσα Σταύρου, Βαρδουλάκη, Παπαδήμου, Σταματοπούλου, Νίτσα Καλαϊτζῆ, Μ. Γεωργιάδου, Εἰρ. Θεοφανίδου, Κέρτσου κλπ. Ἀπηγγέλθησαν ὑπὸ τῆς Δίδος Παπαδήμου τὸ «Νερωμένο κρασὶ» καὶ τὸ «Παληὸ βιολὶ» τοῦ Πολέμη. Ἔληξε δὲ ἡ ἑσπερὶς μὲ ὡραῖα παιχνίδια διαρκέσαντα μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

Αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τοῦ σχολείου. Α. Στάμ